

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2015

Núm. 90

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 26 de febrer del 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1297/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a asil polític per a Hassana Aalia.
1226

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, Esperança Marí substitueix Joana Barceló.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Presidenta, Antoni Camps substitueix Alejandro Sanz.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Francisco Mercadal substitueix María José Bauzá.

Proposició no de llei RGE núm. 1297/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a asil polític per a Hassana Aalia.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1297/15, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a asil polític per a Hassana Aalia. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Bones tardes a tots i a totes. El passat 19 de gener, es va fer públic l'acta de resolució de la sol·licitud d'asil polític a l'Estat espanyol del jove activista sahrauí Hassana Aalia, en la qual se li comunicava la denegació de la protecció i se li anunciava la sortida obligatòria del territori espanyol, donant-li un termini de 15 dies per fer-ho.

De fet, ell en aquest moment encara continua en el territori de l'Estat espanyol perquè ha presentat recurs davant d'aquesta decisió davant l'Audiència. En aquest moment aquest jove sahrauí és al País Basc, és des de fa ja més de dos anys a l'Estat espanyol, concretament al País Basc, perquè va rebre una beca per poder aprendre l'espanyol i d'ençà d'aquesta beca és en territori de l'Estat espanyol.

Actualment té 26 anys, va néixer en el Sàhara ocupat, a l'Aaiún concretament i va demanar protecció internacional el gener del 2013, tot i que l'exposició de motius de la proposició no de llei posi el 2012, és el gener del 2013, perquè el 8 de novembre del 2012 va rebre l'ordre de persecució per part de l'Estat marroquí, perquè l'havien condemnat a cadena perpètua. Un cas prou insòlit en el conjunt dels judicis i de la protecció internacional i dels drets humans, perquè aquest jove que va participar en els campaments, coneguts com a Campaments de la Dignitat a Agdaym Izik, durant l'any 2010 i que varen ser desmantellats de forma molt violenta per part de l'Estat marroquí el novembre del 2010, aquest desmantellament violent davant una concentració pacífica de més de 20.000 persones que feia ja més de vint 20 dies que acampaven pacíficament a una zona del Sàhara ocupat i demanaven igualtat de drets dels ciutadans sahrauís davant els ciutadans marroquins, i el

compliment de les resolucions de l'ONU perquè posés en marxa el referèndum que s'havia pactat des de feia més de 20 anys, han estat denunciats per organitzacions internacionals com la Lliga de Drets Humans i Amnistia Internacional.

Doncs aquest jove participava en aquest campament, aquest jove, quan es desmantella el campament, aconsegueix que no el detinguin, però és perseguit perquè hi havia fotografies de la seva participació; és detingut a casa seva en el territori del Sàhara ocupat i és, diguem, tancat. Durant aquest temps de tancament, se'l tortura, i està comprovat per Amnistia Internacional. És jutjat i declarat no culpable i se'l deixa lliure. Per tant, aquest al·lot després demana aquesta beca, se li concedeix aquesta beca i surt lliurament amb passaport del territori del Sàhara ocupat i pot arribar al País Basc.

I com deia al principi d'aquesta intervenció un poc llarga, sorprenentment és tornat jutjar, quan són jutjats altres 23 presos de caràcter polític els quals van ser jutjats en el territori marroquí pel Tribunal Militar, sense ser-hi present i per segona vegada, teòricament, pel mateix delictes. Uns delictes que eren absolutament desorbitats, perquè, entre altres coses, se'ls jutjava per pertànyer a una banda violenta. Per tant, som davant una situació que des del terreny del dret internacional és prou insòlita.

Quasi amb la garantia que si aquest al·lot torna al Sàhara ocupat, a mans de les autoritats marroquines, serà ficat a la presó de forma permanent, jutjat insistesc una segona vegada pel mateix delictes i amb moltes probabilitats de ser torturat, es va sol·licitar aquesta protecció internacional.

El Govern de l'Estat espanyol va denegar aquesta possibilitat d'asil perquè el seu nom no està recollit a l'acta de la data del judici, on es condemnava a cadena perpètua pràcticament a les 23 persones que hi varen participar. Tot i que els observatoris internacionals, com Amnistia Internacional, o com la Lliga de Drets Humans, han declarat i han certificat que el seu nom va ser pronunciat i la seva condemna va ser pronunciada. I que fins i tot es va fer repetir, donada la sorpresa que aquella persona no hi era present i que el seu nom va ser citat dues vegades quan es llegia la sentència, però que en el document final no hi era. Tot i així, el que sí és segur és que hi ha una ordre de recerca, o de recerca i captura, a nivell internacional per part de l'Estat marroquí d'aquest al·lot, d'aquesta persona, d'aquest ciutadà, perquè torni i compleixi aquesta condemna.

Pens que no seria el primer parlament que dóna suport a aquest al·lot, que jo sàpiga el Parlament del País Basc ja ho ha fet, demana asil polític davant d'una situació d'una irregularitat jurídica poques vegades vista, jutjat en manco de dos anys pel mateix delictes; amb possibilitats que aquesta condemna, a part d'injusta, pugui venir precedida de tortura. I davant d'un cas jo crec que excepcional, com altres casos que hi podria haver quan es parla del Sàhara, que és una situació que jo crec que l'Estat espanyol té un deute i una responsabilitat política amb tot el que passa al Sàhara, aquest poble que està dividit per una banda en el seu territori legítim i que està ocupat pel Marroc i per altra banda, l'altra part de la població que ocupa un territori d'Argèlia, perquè l'Estat argelí els ho deixa, una població separada i en aquest cas en la situació dels argelins depenen absolutament de l'ajuda humanitària que els arriba.

Som a un moment jo crec que bo per poder demanar aquesta petició, perquè estan pendents de resolució de l'Audiència. I jo crec que seria un punt important que diversos parlaments polítics es manifestessin a favor d'un asil polític. I per tant, és una expressió política el que fa el Parlament.

Dir també per acabar, que ACNUR, que és una entitat que treballa per tot el tema de persones exiliades i persones refugiades, dona suport a aquesta sol·licitud, en virtut de les circumstàncies excepcionals que envolten el cas de Hassana. El reconeix com un activista pacífic i sobretot aquesta insistència d'aquesta detenció i aquest judici realitzat en dues ocasions pel mateix delictes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres volem manifestar que donarem suport a aquesta iniciativa, la qual compartim en cada paraula que ha manifestat la portaveu del Grup MÉS.

I volíem afegir que situam aquest fet en el context del conflicte del Sàhara, que continua després de 40 anys sense resoldre's i que continua també en el continent africà com l'única excolònia que no ha passat per un procés de descolonització que la dugués a l'exercici de la sobirania. El poble sahrauí espera de la comunitat internacional una solució justa i pacífica, a la situació sense sortida que la història l'ha duit, conscient de la responsabilitat històrica legal i política que com estat nosaltres tenim. Tenim una responsabilitat en relació a la situació del Sàhara Occidental i del poble sahrauí.

Malgrat la Resolució de l'ONU 1514, que reconeix que la presència marroquina en el Sàhara Occidental és il·legal i la promesa que es realitzaria un referèndum, a canvi d'acabar amb una guerra que durava ja 16 anys, avui el poble sahrauí viu dividit entre els territoris ocupats pel Marroc i a l'exili del desert argelès. Les condicions de vida en el desert les hem pogudes comprovar tots aquells que hem anat a visitar els campaments, és una situació de supervivència extrema, depenen de l'ajuda, de la cooperació internacional, una cooperació internacional que ha vist rebaixat el pressupost que dedicaven precisament a l'ajuda per a aquest poble concretament, i que depenen també dels programes sanitaris que es desenvolupen gràcies també a la cooperació.

Per tant, les condicions de vida en el desert són condicions de vida extrema, però de qualche manera podem dir que són molt millors que les condicions de vida que pateixen les persones en els territoris ocupats. És un poble vigilat, és un poble sense dret a reunió, és un poble sense dret a manifestació; és un poble que té la seva llengua perseguida; és un poble condemnat a l'extermini, sense accés a la sanitat, a l'educació. I aquells que es resisteixen o que fan una activitat política de resistència contra l'ocupació, són empresonats i són torturats, sense cap garantia jurídica.

Per tant, nosaltres pensam que en aquests moments, a part del que reivindica aquesta proposició no de llei, hauríem de fer un esforç perquè el paper de la missió que desenvolupa la MINURSO, com a observadors de l'ONU, per al manteniment de la pau, no té cap compromís de vetllar pels drets humans, que són vulnerats sistemàticament en els territoris ocupats. Per això els polítics hem de denunciar aquest buit, un buit que provoca la vulneració sistemàtica, ja ho hem dit, dels drets humans en el Sàhara Occidental per part del Marroc.

Aquesta manca d'observadors independents, exposa la població sahrauí al patiment d'abusos, violacions, tortures i, com ja he dit abans, empresonaments sense judicis. Avui parlem d'Hassana, un activista que va ser condemnat per un tribunal militar, ja ho ha dit la portaveu proposant, sense ni tan sols ser-hi present, quan ja havia estat jutjat per un judici per la via civil, pel fets del desmantellament del campament de Agdaym Izik el novembre del 2010.

Ahir precisament vaig tenir oportunitat de veure un documental que es va rodar durant el muntatge d'aquests campaments, uns campaments que es varen muntar precisament per denunciar la situació que vivia la població a l'Aaiún, en els territoris ocupats, i era un campament pacífic, on hi havia població gran, població jove, infants, dones que eren allà com un acte de reivindicació. A un moment donat apareix l'exèrcit, apareixen helicòpters que pressionen, que amenacen la població que allà estava pacíficament reunida. I vaig poder observar i veure, com entra l'exèrcit marroquí dins aquest campament, prenent foc a les tendes i assolant tot el territori, hi havia milers de persones que varen haver de fugir d'una manera totalment desordenada, deixant nins per terra... Bé, el que vaig veure va ser terrible, terrible de veres. L'exèrcit marroquí va exercir una brutalitat contra un poble que no tenia armes, que no es podia defensar i que reivindicava un dret reconegut per Nacions Unides a una resolució, únicament perquè el que s'ha d'implantar a través d'aquesta resolució és el dret que es faci un referèndum que pugui determinar la voluntat política d'aquest poble.

Per tant, nosaltres davant d'aquesta brutalitat deim que s'ha d'aturar i que no es pot exercir la violència d'aquesta manera i menys les represàlies de les persones que varen reivindicar i que reivindiquen l'aplicació d'un referèndum legalment reconegut.

No només és Hassana qui està detingut, hi ha 25 joves condemnats a cadena perpètua, sense cap garantia d'haver tengut un judici just, sense cap de garantia de la seva seguretat dins la presó, perquè són contínuament torturats i en molts de casos violats.

Nosaltres pensam que la decisió del Govern Rajoy de denegar l'asil a Hassana i l'anunci de què ha d'abandonar en 15 dies el territori espanyol, ha deixat en evidència, perquè precisament dia 26 de desembre i amb motiu de l'entrada al Consell de Seguretat de l'ONU, el president del Govern d'Espanya va dir que el nostre país continuaria defensant els principis de la convivència, la llibertat i el respecte als drets humans. Pocs dies després d'aquestes paraules, va arribar la denegació d'asil polític a aquest jove activista. Una denegació que és la constatació de l'incompliment d'un compromís manifestat pel Govern Rajoy en matèria de drets humans.

La denegació d'asil pensam que constitueix una flagrant vulneració de les obligacions internacionals de l'Estat espanyol en matèria de drets humans i de protecció de sol·licitants d'asil. I contravé el principi de no devolució, recollit a la Convenció de Ginebra i reconegut pel sistema europeu comú d'asil. L'ordre d'expulsió afavoreix d'una manera clara la violència i l'arbitrarietat exercida pel Govern marroquí quan intenten doblegar la voluntat del poble sahrauí. I el Govern espanyol de qualque manera està legitimant el tribunal militar que va dictar la sentència de cadena perpètua de Hassana, vulnerant els seus drets i les seves garanties jurídiques.

Per tant, consideram molt oportuna aquesta proposició no del llei i els dos punts que la conformen. I nosaltres no tenim més que demanar a aquesta comissió que donin suport perquè ens puguem sumar, com han fet a altres comunitats, al suport d'asil d'aquest jove sahrauí perquè no hagi de tornar al seu país i complir cadena perpètua. Perquè és injust i perquè no s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies Sra. Presidenta. Bones tardes a tots i a totes. La postura del Govern espanyol davant el conflicte del Sàhara és clara i coneguda, ja que s'ha advocat sempre per una solució política justa i duradora, que prevegi la lliure determinació del poble del Sàhara, en el marc dels principis i resolucions de les Nacions Unides.

És important recalcar també el paper clau que han jugat les entitats governamentals durant molts d'anys i dels campaments de refugiats de Tindouf, accions encaminades a millorar l'educació i la sanitat dels nins d'aquests campaments.

També dins el Govern de les Illes Balears durant aquesta legislatura, és important recordar que s'estableix que el Sàhara Occidental, la República Àrab Sahrauí Democràtica i la població refugiada són una de les àrees prioritàries d'intervenció humanitària dins el Pla director de cooperació balear 2012-2105. I també dir que el Govern de les Illes Balears, a través de l'Agència d'Emigració i Cooperació Internacional, garanteix la continuïtat d'aquesta tasca humanitària, amb

programes com Vacances en pau, Madrassa i el suport al sistema de salut a la República Àrab Sahrauí Democràtica.

Dit això, jo crec que la postura del meu grup parlamentari, la postura d'aquest Parlament ha quedat clara, hi ha hagut durant aquesta legislatura diferents iniciatives, també declaracions institucionals per unanimitat en el plenari del Parlament, donant suport a les exigències del poble sahrauí i a les diferents resolucions internacionals que reclamen un referèndum just i el dret a decidir d'aquest poble. També hem instat per a la posada en marxa de mecanismes que assegurin el respecte dels drets humans a les zones ocupades i perquè s'emetin els informes que n'assegurin el compliment, així com també a la cooperació internacional per pal·liar mancances alimentàries i productes de primera necessitat i el suport d'aquest parlament, de tots els grups parlamentaris que en formam part aquesta legislatura, a la legítima lluita dels campaments refugiats de Tindouf i tota la població que viu als territoris ocupats.

També, crec que és una bona proposició no de llei per remarcar el suport del meu grup parlamentari a altres pobles que en aquests moments també pateixen repressions com puguin ser... i demanar també respecte als drets humans, com puguin ser per exemple, per citar-ne uns quants, els cristians que són perseguits i assassinats a països com Síria, com Líbia o com Iraq, i també perquè ha estat notícia aquests darrers dies l'assassinat durant una protesta estudiantil d'un menor d'edat a Veneçuela, i l'empresonament il·legal del líder opositor a Veneçuela Leopoldo López i del batlle de Caracas Antonio Ledezma per delictes d'oposar-se al règim de Nicolás Maduro que alguns pretenen defensar.

Dit això, crec que la proposició no de llei que veim no és una proposició que parli ni de referèndum ni del dret a decidir ni tampoc del suport que he volgut que quedàs clar al poble sahrauí, sinó que és una proposició que va sobre uns arguments de legalitat i de procediment, d'un procediment jurídic que tenim establert al nostre sistema espanyol sobre les peticions d'asil i d'unes resolucions que són dictades per una comissió interministerial d'asil i refugi a Espanya, que és un òrgan creat d'acord amb la Llei 12/2009, que és la llei d'asil espanyola i que està conformada, aquesta comissió, pel Ministeri de Justícia, el Ministeri d'Interior, el Ministeri de Treball, el Ministeri de Salut, el Ministeri d'Exteriors i també per Nacions Unides a través d'ACNUR.

Per tant, consideram que s'han de respectar aquestes resolucions, s'ha de respectar aquest procediment, i si algú pretén ara posar dubtes sobre l'impecable que és el nostre sistema procedimental i la voluntat d'Espanya de ser un país que acull asilats i que acull refugiats, vull que quedi clar que Espanya és un país d'asil, que Espanya és un país solidari i humanitari amb una llei nacional, firmant de la convenció de Ginebra, que compleix fidelment el dret comunitari com ens correspon com a membres de la Unió Europea i de la mateixa convenció europea de drets humans.

Dins aquest marc, per exemple el 2012 hi va haver 2.588 sol·licituds d'asil; el 2013 varen ser 4.513; el 2014, 5845, i vull dir que quant aquest darrer any el 40,48% d'aquestes resolucions varen ser adoptades favorablement a la sol·licitud d'asil. Per exemple, les sol·licituds de protecció internacional de nacionals siris són admeses a tràmit en la seva totalitat. I per si queda també algun dubte de la legalitat d'aquestes resolucions que pren aquesta comissió interdepartamental, les resolucions judicials són majoritàriament favorables a l'administració i al que ha resolt l'administració.

En definitiva, crec que tenim un sistema espanyol que és un sistema on està perfectament establert el tema de l'asil comunitari, on a més -com dic- la justícia dóna suport sistemàticament a aquestes resolucions, per si en poguéis quedar algun dubte, que és un sistema seriós, que és un sistema generós i que és un sistema legal, i consider molts legítims els arguments que aquí s'han exposat, però no crec que sigui la funció d'aquest parlament autonòmic posar dubtes sobre un tema que està regulat per llei, que està procedimentat i sobre el que hi ha una resolució en aquests moments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Vol fer ús de la paraula la Sra. Santiago per contradiccions i durant un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Vull donar les gràcies al Partit Socialista pel seu suport, efectivament aquest anomenat campament de la dignitat era un campament com s'ha comentat ja en defensa dels drets humans, de la igualtat de tracte entre els ciutadans d'origen marroquí i els ciutadans d'origen sahrauí.

La demanda d'aquest compliment de les resolucions... unides que ja fa més de 25 anys que estan pactats i que l'estat marroquí incompleix de forma reiterada, l'admiració que ens ha de fer -almanco per part del Grup Parlamentari MÉS- el poble sahrauí que fa més de 30 anys que du una lluita pacífica, que du una lluita pacífica davant l'abandonament internacional i al qual abocam, com ja diuen els joves, a fer lluita armada, que la primera bomba que posin en alguna banda, internacionalment, ens adonarem del que fem, del que significa aquesta lluita pacífica, i que ara el Partit Popular ens digui, amb arguments de caràcter humanitari que aquí no es plantegen, perquè aquí és una proposta de caràcter polític, ens digui que es rebutja la petició que el Ministeri d'Interior s'ho repensi.

Jo no sé d'aquí a quatre dies, en què feim un viatge al Sàhara ocupat si aconseguim que els defensors dels drets humans al Sàhara ens rebin, com quedarà el seu company quan li expliquem que el Partit Popular rebutja la sol·licitud de revisió d'aquest asil, no sé com quedarà el seu representant, Sra. Prohens, vostè que està tan centrada amb el seu mòbil.

No sé com..., no sé com el deixarà, perquè cregui'm que tots els representants dels drets humans del Sàhara ocupat li demanaran, al seu representant que doni suport a aquesta petició -que doni suport a aquesta petició. I amb arguments em diu que hi ha altres pobles, idò ja ho sé, jo mateixa he duit aquesta PNL a favor de les persones que són assassinades per l'estat islàmic per les seves creences religioses; jo mateixa n'he duit de Xina; n'he aprovades de les seves de Cuba.

Sempre que hi ha hagut una petició per part de qualsevol grup de millora de la situació dels drets humans, vengui de l'estat que vengui, el grup parlamentari l'ha aprovada. Ara, vostès sempre han estat selectius i això n'és un cas clar.

Si aquesta petició, efectivament, fos a favor d'un ciutadà de Veneçuela, vostès li donarien suport, encara que li haguessin dit que no tota aquesta quantitat de persones que m'ha esmentat del sistema espanyol, però com que és del Marroc, *hasta aquí hemos llegado*. Si fos de Veneçuela, si fos de Cuba, si fos de qualsevol altre país que a vostè ni li agrada, que al Partit Popular no li agrada, aquesta mateixa petició amb un altre nom i amb un altre país vostè li hagués donat suport, el Partit Popular li hagués donat suport, encara que s'hagués denegat per la comissió de refugi, però com que és del Marroc li ho tenen prohibit. I aquí hi ha el gran drama del poble sahrauí, que Europa i els Estats Units protegeixen una dictadura com és el cas del Marroc, a costa de milers i milers de persones del Sàhara. I nosaltres, l'Estat espanyol, té una responsabilitat política en relació amb aquest fet, i vostès avui tenien l'oportunitat de fer un petit gra d'arena d'això i l'han desoïda o l'han desapfitada.

S'estimen més aquesta obediència cega a Rajoy que tenir iniciativa política, que tenir iniciativa política que no va més enllà tal vegada d'una petició simbòlica, perquè això segurament no anirà més enllà que la petició simbòlica, però ajuda, anima a tots els que al Sàhara ocupat defensen els drets humans, a tots els exiliats que de forma voluntària, vaja, o obligada, són en territori de l'Estat espanyol, al Front Polisari, a totes les ONG de l'Estat espanyol que defensen el dret del poble sahrauí, i vostès ni això, simplement perquè ve del Marroc. Insistesc, a això li canvien els llinatges i li posen el nom Veneçuela o Cuba i vostès, amb el mateix argumentari, havent passat per la comissió, ho haguessin aprovat.

Pens que avui és un dia trist, ja ha passat diverses vegades, aquí tampoc no varen voler votar a favor d'una proposició no de llei que demanava el canvi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, dues frases, Sra. Presidenta. ..., que demanava el canvi de la legislació espanyola en relació amb l'asil per poder acollir, per poder asilar, per poder acollir com a refugiats els nins soldats que estaven en procés social de reinserció, també la varen votar en contra, aquest és el perfil humanitari que tenim d'aquest Partit Popular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Passarem a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1297/15.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 1297/15, per 5 vots a favor i 9 en contra.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió, gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS